

UKRAINIAN LABOR NEWS

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Будинком, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

Редакція за оголошення не відповідає.

ШЕСТИЙ КОНГРЕС КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ.

ЗАЯВА ТИМЧАСОВОГО ПОЛІТИЧНОГО БЮРА.

ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ — ДО ВСІХ РЕВОЛЮЦІЙНИХ РОБІТНИКІВ КАНАДИ.

Шеста конвенція Комуністичної Партії Канади відбулася в часі, коли небезпека імперіалістичної війни є більше, як коли будь-коли в історії; в часі, коли військ робітників цілого світа і канадійських робітників зростає поза всякі людські межі і тим самим зростає велика боротьба канадійських робітників і робітників цілого світа. Шеста конвенція Комуністичної Партії Канади стала перед лицем величезних проблем зростаючої боротьби, як справжня революційна партія робітничого класу.

Непевне положення в світі виявляється в постійному притупленні імперіалістичних держав до війни проти Радянського Союзу, як свідчить про це довіз воєнних матеріалів до Польщі і тайна англо-радянська конференція в Парижі; зріст англо-американських противств, збільшення озброєнь і все більший і більший зріст економічного суперництва, яке неминує виступити до небезпечного конфлікту за світоку гегемонію; зріст повстань в колоніальних країнах, масові страйки індуських робітників і тайний повстання в Китаю, Єгипті і між масами гнетених колоніальних народів цілого світа.

Робітники Радянського Союзу зробили величезний крок вперед в будівні соціалістичного суспільства, яке ще більше зміцнює антагонізм імперіалістичних держав проти революційних робітників Радянського Союзу.

Світовий капіталізм досягнув високий ступінь продукції. Але цей зріст продукції в світових капіталістичних країнах загострює пити суперечності світового капіталу і веде до неминучої кризи світового капіталізму. Канадійське "просперіті" ("добробут") з одної сторони замарковує кризу в британській економіці, як також з другої сторони виявляє величезні суперечності внутрі самого канадійського господарства. Зріст канадійської продукції досягнув інтенсивним збільшенням вистиску робітників і раціоналізацією індустрії коштом робітничого класу.

І так поширення господарства Канади приготує ґрунт для гострої кризи в канадійській економіці, ознаки якої вже видно в деревній індустрії, мабуть збільшення в автомобільній індустрії і надприродній кризі в паперовій індустрії і в продукції канадійської шовкової, яка становить частину розвитку кризи в світовій різниці.

Шестий Конгрес Канадійської Комуністичної Партії розглянув ці чинники і цікаво підтвердив характеристику цього періоду капіталістичного розвитку, визначеного Шестим Світовим Конгресом Комуністичного Інтернаціоналу.

Шестий Конгрес Комуністичної Партії Канади перестудіював уважно положення Канади в розвитку світових антагонізмів. Канадійська буржуазія є поділена на основі своїх економічних інтересів, одна частина попірає об'єктивно американський, а друга попірає об'єктивно британський імперіалізм. В наслідок розвитку англо-американського конфлікту, все більший і більший стає наглядно антагонізм і в Канаді. Випадок з кораблем "Ай'м Елон", справа водних шляхів, питання митної тарифи, справа пацарства львівських напівців — це все вказує на цей факт. З вибухом неминучої війни між цими імперіалістичними державами в Канаді повстане революційна ситуація, яка поставить канадійських робітників в таке положення, в якому капіталістична класна Канада не буде в спроможі панувати так, як зараз і чужеземні війська займуть країну. Перед канадійським робітництвом стане завдання встановити робітничо-фармерський уряд, відкинувши на бік нинішніх капіталістичних володарів і борючись проти сил британського і американського імперіалізму. Шестий конгрес К.П.К. вирішив дефінітивний план діяльності в справі мобілізації канадійських робітників в боротьбі проти надходячої війни.

Нова хвиля страйків розвивається в Канаді. Зростаючий вистиск робітників, зміна техніки в індустрії, яка усуває фахових робітників більше, як коли будь-коли перед тим і зводить їх до стару нефахових робітників занятих в масовій продукції, є наслідок ще гірших обставин для мас робітників. Робітники вже зараз зводять боротьбу, щоб відбити атаки пануючої класи (наприклад, страйки в Ошаві, Монгредді, Гелсф, Гемілтоні і т. д.). Щоб успішно провадити боротьбу проти атаків босів, робітники мусять бути організовані в індустріальній юнії під боевим провідом. Це є одні з головних завдань, які стояли перед шестою конвенцією Комуністичної Партії Канади.

В Канаді, як і взагалі в цілому світі, ролі соціал-реформістів і трейд-юніїних бюрократів змінюється з псевдо-радикалізму на явний союз з пануючою класою і капіталістичною владою в подавданню їй вистиску робітників. І так, в Канаді, ми маємо колишнього реформіста, Гіена, який є офіційним агентом капіталістичного уряду в здавлюванні страйків; зрада страйку в Ошаві і страйку торонтоських трамвайних робітників Сімсоном і бюрократами Американської Федерації Праці і т. д. Трейд-юніїні бюрократи дістають хабарі. Меклава,

президент майнерської юнії в Новій Скошії і інші, дістади воєнокоплатні посади від уряду, бюрократи дістади плачені державою річні поїздки до так званого Бюра Праці в Женеві.

Так реформістичні зрадники зламали єдиний фронт в формі Канадійської Партії Праці і пробувають створити зараз третю капіталістичну партію під іменем партії праці, з другої сторони трейд-юніїні бюрократи з А.Ф.П., як також Всеканадійського Конгресу Праці стоять далеко від боротьби за єдиний фронт в канадійським трейд-юніїні русі і ведуть розкладову й розкольніцьку роботу на користь босів. Бюрократія цих трейд-юніїних осередків є колодою на шляху до єдності робітничого класу; бюрократія всіх трейд-юніїних гальмує всі спроби об'єднати низи організованого робітництва і добитись успіхів в організуванні неорганізованих.

Шестий конгрес Комуністичної Партії Канади визначив ліній політичної боротьби робітників при допомозі створення львівських, тимчасових тіл, які будуть репрезентувати низових робітників на основі єдиного фронту з низу, під провідом комуністичної партії, проти реформістичних зрадників, які є отвертими агентами буржуазії в робітничих рядах. Шеста конвенція рішила, що в трейд-юніїні русі шира боротьба за незрозумілість канадійських трейд-юніїні може провадитись лише через організування широкого руху лівого крила в трейд-юніїні. Бритійська імперіалістична ідеологія бюрократів А.Ф.П. в Канаді основно противиться тій ролі, яку відіграє зараз А.Ф.П., як мілітаристичний агент агресивного американського імперіалізму. З другої сторони, вузька канадійська націоналістична ідеологія клясового співробітництва, пропорована Всеканадійським Конгресом Праці, з винятком двох юніїні лівого крила, роблять В.К.П. безсилним в боротьбі за єдність в канадійським трейд-юніїні русі. Основною єдності в канадійським трейд-юніїні русі може бути лише агресивна, боева програма боротьби проти капіталістичної раціоналізації і війни і організації неорганізованих мас робітників. Ця програма буде зарекомендована між робітниками в Канаді рухом широкого лівого крила. Шеста конвенція накреслила аграрну програму, яка дасть провід масам бідних фермерів.

Шеста конвенція К.П.К. взялася до своєї роботи в дусі самокритики. Комуністична партія не має нічого до страчання через відкриття критики своїх власних помилок, але через це багато до здобути. Багато недочет і помилок партії-викрито і перещено отвертою дискусією на конвенції. Конвенція вирішила підняти конкретні кроки для ліквідування соціал-реформістичних останків в будові партії і більшовізації партії розвитком шахових груп, директно орієнтованих на роботу партії в фабриках. Спеціальну увагу треба звернути на жінок і молоді. Конвенція підтвердила перещення партії від троцькіських елементів, які репрезентують опортунізм, прикритий заслоною лівих революційних фраз.

Гостра боротьба розвинулася на конвенції проти правої опортуністичної тенденції й помилок в партії, які було замаскировано й які представляють велику небезпеку зараз для партії, коли вона стоїть перед вище зазначеними великими завданнями. Конвенція підтвердила листа Комінтерну й резолюцію есекютиву до цього листа, як основу для коректної політики партії в боротьбі проти імперіалістичної війни і капіталістичної раціоналізації, для викривання соціал-реформістів й розвитку єдиної масової революційної комуністичної партії.

Хай жне революційна боротьба проти імперіалістичної війни!

Хай зростає революційний рух канадійських робітників!

Хай жне Комуністичний Інтернаціонал і Комуністична Партія Канади!

ТАКІ ТО З НИХ РОБОКРИ.

Перечитавши всі "проклоли" в журналі "Робітничі" на мою адресу, моя жінка гостро забороняє більше писати, а спеціально критикувати.

Побити тебе жінки в "Робітничі", то сиди ж тепер тихцем, хай свій забуде про тебе. Я дав слово своїм друзям, що поки життя мого, то жинок не буду більше чіпати на сторічках нашої преси. Але кортить зачепити чоловіків. Таки дуже кортить. Спробувати, чи є у них стільки відваги і здібностей оборонити себе, як це зробили жинки на сторічках "Робітничі". Розуміється, що нападати на всіх чоловіків нема потреби, бо нема причини. Але тих чоловіків, що носять в організації титули робітників таки мушу зібрати до громади, бо вони вповні заслужили собі на це.

Ось зараз по західній Канаді демонструють три радянські фільми: "Тарас Трисяло", "Микола Джеря" і "Крізі Сльози". З поза Вінніпегу אני один робіткер не написав нічого про виставу цих фільмів. А воно дуже цікаво довідатись членам наших організацій та читачам "УР.В.", як фільми проходять в різних місцевостях, як вражіння роблять на глядачів, які вражіння виносять глядачі та взагалі, як морально користь приносить нашим організаціям вистави цих фільмів. З радянським фільмом показується також фільму, яку випродукували наші організації, а це знимки приюта Р.З.Т. Десятий З'їзд Т-ва Укр. Роб.Фарм. Дім. 5-ту Конвенцію Р.З.Т. центральні комітети наших організацій та як

на своїх робкорів, щоб вони писали дописи не лише про організаційні справи, але взагалі про всі важні справи та події, які мають місце в їхніх місцевостях.

Не було-б також гріхом, як би до нашої преси, хоч деколи, писали також й неробкорі, члени наших організацій. Наша організація велика і стара, а в ній багато старих передових членів. Багато разів ці члени виступають перед числену публіку промовляти, провадять організаційну працю, дають вказівки іншим товаришам на місцях, як треба провадити організаційну працю, але сотки-сих членів ще не написали ані одного допису до газети. Не хотіть поділитись з членством наших організацій на сторічках нашої преси тим, що вони навчилися за такі довгі роки в організації. А це також не малий організаційний гріх. Члени спустися на робкорів, а робкори на редакторів, щоб редактори писали про те, як в їхніх місцевостях випав пінік, чи забави.

Оних кілька снів заставили мене сказати про наших робкорів. І коли ситуація не зміниться, то я заставлю робкорів сказати дещо й про мене. Бо я буду доти стукати, доки не відчинять. Цим самим я докажу жинкам, що в мене на серці стоїть добро нашої організації. Я не виступаю з критикою лише тому, щоб зроби́ти себе годісім (кандидува́ти я й не думаю на поста), але пишу критику тому, що маю на це причину. Я своє на цьому кіпчаво, а решта за вами, товариші робкори. Коли уважа́єте, що я напад на вас безвідставно, то докажіть мені де саме ця безвідставність. Доказувати мають право лише ті робкори, що від нового року до тепер дже-маю що написали, або вчого, а також й ті робкори, які можливо багато написали від нового року, але й багато, що найважніше, за́недбали.

До побачення з вами, товариші робкори, на сторічках "УР.В."

Тимко Івчук.

РЕВОЛЮЦІЙНА БОРОТЬБА НА ЗЕМЛЯХ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ.

(Редакційна стаття харківського "Комуніста".)

Політика польського фашизму на селі, а особливо на так званій "кресі", зокрема, на Західній Україні, скерована на те, щоб приберкомним темпом змістити позиції обшарників до їх на ці землі переселити з корінних польських земель, змістити куркульські елементи західно-українські, щоб таким чином мати міцний тил під час походу готового проти РСР, мати змогу приділяти на цих землях окупованих всякий революційний рух. Для цього пласування великодомагає обшарникам та буржуазним елементам західно-українського села зміщувати своє господарство через кредитну систему, через вивільнення сільської бідноти.

Цілою системою заходів відсудина штовхає ці господарства на шлях більшовітаризму, все цільніше, таким чином, витіснюючи їх у капіталістичний механізм, а тим самим закриваючи за фашистських заборон диктатурі буржуазно-глітайські західно-українські верстви, протиставляючи їх сільським іншам — бідноті, селі, ріднитву. Для того, щоб полегшити експлоататорські можливості цих елементів щодо переважної більшості західно-українського селянства, пласування видала цілу низку розпоряджень, якими буквально, обшарується дрібні господарства, видається в неволю до обшарників, куркульських елементів. Забирається у них право впису на громадських землях, одбирається селянські ліди, ліквідується через суду відмінювати краші землі у взаможників та середняків, передають їх до рук глітайні.

Як виглядає земельна реформа.

Так звана, земельна реформа цілком і повнотою здійснюється в інтересах куркульсько-обшарницької верхівки. Та й фактично політика пірцепації — це лише політична спекуляція й більш нічого. На прикладі це особливо яскраво видно. На 1929—30 рік на весь терен Західньої України (востовства) дучьке, тарнопільське, станиславське й львівське) заплановано належить розparcelювати 42.000 гект. землі. А вже нині з них 55% розparcelювано. Причому в тих районах, де вищий процент куркулів уже до визначення цих планів розparcelювано до 62%.

Тиснуци по аграрній ліній бідняцької та середняцької господарства, пласування в спільно з західно-українськими куркулями та їхніми партіями

провадять і політику "ши скеровану проти їхніх груп. Для цього створено спеціальні експертні синдикати для закупівлі худоби, птиці й ині, причому за нестандартність продукції ці синдикати, що є монополістами на ринку, різко знижують ціни, що, звичайно, всім своїм титгарем падають на плечі бідноти та середняцтва. Поруч зменшенню ці на сільськогосподарські продукти ризи зростають ціни на фабричних зроби, до цього вистиску ще додається ціла система податків і безпосередніх і захопнувань, що їх стягають через державні монополії.

За новим законом, на всі селянські господарства поширює маєтковий податок, що його стягається нині з 2-3-ох гектарового господарства, коли раніше його сплачували тільки ті господарства, що мали 10 гектарів землі. Наразні, на голови основних мас селянства силляється найрізноманітніша адміністраційні кари та поборовації ці синдикати, що їх самовільно накладують місцеві органи влади на власноруч. Тут рідні штрафні "за випас худоби в продукційних рова", "за розпашкувиземлі на громадському шляху", і за неа, і за це, що збреле в голубу представників фашистської окупационної влади. Великим лихом для селянства під шляхетською диктатурою є ще натуральні одбутки та повинності, що з них селянство буквально не вилізе.

За останній час пласування розгортають величезну будову шляхів на всьому терені Західньої України, а особливо тих шляхів, що ведуть на УСРР. Ці шляхи мають виразно військовий характер. Іх водсьєпанство прокладає примусово безплатно працеві сільських трудящих мас.

Тяжкий стан селянських мас.

В наслідок цієї нечуваної системи вистиску сільського господарства, його одривності щодо стихійних лих, зокрема, щодо повней, які щороку починають бити по сільському господарству Західньої України — значно зменшилась. Поточного року становить широкі селянських мас західно-українського села значно погіршила в наслідок недороду минулого року. Цей недорід ударив по цілій Польщі, особливо-ж по окупованих землях. І, кажемо, Відецизна нині переживає буквально голод на Західній Україні врожай проти Зосподарства, пласування в спільно з західно-українськими куркулями та їхніми партіями

загибель картопі по ямах

брак годівельних культур погиз за собою загибель худоби.

Все це викликає серед широчиних селянських мас настрої глибокого невдоволення, все це приводить до селянських заколотів. Серед найвпродегарських та пролетарських мас, що працюють по панських економіях, бачимо організаційні страйки. Ці страйки минулого року прокотилися майже по цілій Західній Україні. А слідом за ними почалися й революційні виступи селянства проти нечуваного вистиску, проти панської сваволі. Кожен такий виступ сезан спричиняє криваву розправу.

Так розправилася шляхетська влада зі страйкерми-селянцями в селі Батятичах, де страйкер-селяни за свій виступ заплатили трупами. Поруч економічних страйків ми маємо випадки й свідомих політичних виступів. Це ми бачили в селі Воля-Якубова, драгобичського повіту, де 15 радних (виборних в органи самоврядування) вчинили резолюцію, вимагаючи врегулювати натуральні повинності, запровадити урядування українською мовою, і позбавити сільського писаря мандату та висувати вимогу про організацію української школи. За цей політичний виступ, що про нього поліції вносили унідці, 13-ох радних вдала пласудичий суворо покарали.

Селянські страйки.

Але з останніх телеграм ми бачимо, що в цьому-ж драгобичському повіті доведеться до крайнього селянські мас одзброїлися хто чим ми і виступили в спротивній бій з поліцією. Те саме відбулося в львівському повіті, де група селян з 300 осіб, озброєна вилами, донатами, вилза в облогу громадську управу. Поліції довелось "вживати огнеспальної зброї". По цілому рівненському повіті страйкують сільськогосподарські робітники, зокрема, робітники маєтків магната Сатіги. Цей страйк проходить дуже організовано. Страйкері знімають страйколомів і домагануться визнання наймиських комітетів, легалізації професійного союзу сільськогосподарських робітників. В багатьох випадках велику допомогу страйкерам подають промилові робітники.

Цей рух пласудчина намагаться придушити зброєю й обшаруючою допомогою вірних собі присуджників — унідців, радикалів, і нововідроджених українських соціал-демократів. І ці панські флюсіаки навіпередики висуджуються перед польським фашизмом. Особливо стараються тут радикали, що мають звязки з селянством. Завданням послдовно революційних сил є рішуче викривати ці підлю юдину роботу дрібнобуржуазних західно-українських партій.

Комуністична Партія Західньої України, не зважаючи на невідання терор, мусять бореться проти спільного фронту пласудичин та й західно-українських присуджників — унідців, радикалів, УСДН та інших дрібнобуржуазних та чорносотенних партій, допомагає масам організуватись для боротьби, керує боротьбою мас. Лише вона єдина і вказує масам шлях до соціально й національного визволення з-під фашистської п'яти. Цей шлях лежить через поєднання соціалістичної революції з селянською війною та національно-революційним рухом, через поєднання революційної боротьби робітників і селян цілої вишньої Польщі під провідом комуністичної партії, через повалення фашистської диктатури Пласудського, організації робітничо-селянського уряду.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті"! Не забувайте про пресовий фонд наших часописів!